

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 781

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 noiembrie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 366 din 30 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, aprobată prin Legea nr. 25/1999.....	1-4	1.588. — Decizie a directorului general al Autorității Naționale a Vămirilor privind modificarea Deciziei directorului general al Direcției Generale a Vămirilor nr. 879/2002 privind aplicarea procedurii de decontare a datoriei vamale prin mijloace informatice.....	5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
9. — Decizie a ministrului finanțelor publice pentru aprobarea soluțiilor referitoare la aplicarea unor prevederi legale privind impozitul pe profit, coroborate cu Reglementările contabile armonizate cu directivele europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate.....	4	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
443. — Ordin al directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat privind aprobarea Cerințelor minime pentru		31. — Circulară pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, cu modificările și completările ulterioare.....	6-8
		32. — Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, valabil în luna noiembrie 2003.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 366

din 30 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, aprobată prin Legea nr. 25/1999

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător

Florentina Baltă — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, aprobată prin Legea nr. 25/1999, excepție ridicată de Radu Mihail în Dosarul nr. 13.330/2002 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde autorul excepției — Radu Mihail, personal și asistat de avocat Mirela Șerbaniuc, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind cealaltă parte — Inspectoratul Județean de Poliție Prahova, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției solicită admiterea acesteia așa cum a fost formulată în fața instanței de judecată, susținând, pe de-o parte, că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, care reglementează raporturile de muncă, s-a emis cu încălcarea dispozițiilor art. 72 alin. (3) lit. l) din Constituție, iar pe de altă parte, că dispozițiile ordonanței în discuție contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), coroborat cu art. 49, ale art. 125, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât îngreșesc accesul liber la justiție, prin faptul că șeful sau comandantul unității este atât emitentul deciziei de imputare, cât și cel care soluționează contestațiile împotriva acestor decizii.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind, pe de-o parte, că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 a fost emisă cu respectarea dispozițiilor art. 72 alin. (3) lit. l), întrucât vizează aspecte particulare care țin de raporturile de muncă, iar pe de altă parte, că dispozițiile ordonanței nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, deoarece, potrivit art. 43 din ordonanță, persoanele care se consideră lezate într-un drept legitim se pot adresa instanței judecătorești competente.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 13.330/2002, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, aprobată prin Legea nr. 25/1999**, excepție ridicată de contestatorul Radu Mihail în cadrul unei cauze administrative în contradictoriu cu intimatul, Inspectoratul Județean de Poliție Prahova.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 sunt neconstituționale, deoarece acestea „institue o procedură derogatorie de la dreptul comun, în ceea ce privește persoanele prin intermediul cărora se administrează actul de justiție, modalitățile de sesizare și soluționare, termenele de adresare și căile de atac, instituind un sistem judiciar paralel“, derogând astfel de la prevederile art. 16 din Constituție, conform cărora cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, precum și de la prevederile titlului III, capitolul VI „Autoritatea judecătorească“ din Constituție, care stabilesc, începând cu art. 125, „că justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind interzisă înființarea de instanțe extraordinare“.

Conform susținerilor autorului, dispozițiile criticate îngreșesc accesul liber la justiție, întrucât aceeași entitate care a stabilit elementele răspunderii materiale se pronunță și asupra legalității și temeiniciei măsurii, ceea ce contravine și art. 49 din Constituție.

Pe de altă parte, autorul excepției susține că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 contravin și prevederilor art. 72 alin. (3) lit. l) din Constituție, întrucât doar Parlamentul este în drept să adopte legi organice în categoria cărora intră și cele privind regimul general al raporturilor de muncă, sindicatele și protecția socială.

Totodată apreciază că dispozițiile criticate contravin și prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece se ajunge la situația „în care aceeași autoritate să fie și judecător și parte interesată“, fiind încălcat astfel principiul judecării în mod echitabil de către o instanță independentă și imparțială.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate ridicată este „intemeiată în parte“, deoarece dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 nu contravin prevederilor art. 16 și 49 din Constituție, dar încălcă dispozițiile art. 72 alin. (3) din Legea fundamentală, conform cărora doar Parlamentul este în drept să adopte legi organice în categoria cărora intră și cele privind regimul general al raporturilor de muncă, sindicatele și protecția socială.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă față de dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, întrucât vizează în realitate aspecte în legătură cu modul de aplicare a dispozițiilor legale ce reglementează răspunderea patrimonială și procedura de contestare a unei dispoziții de imputare, în raport cu dispozițiile art. 63 din cuprinsul Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, iar nu aspecte de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 121/1998. Astfel, excepția a fost ridicată în cadrul unei acțiuni în contencios administrativ, având ca obiect soluționarea contestației pe care autorul excepției a introdus-o împotriva unei decizii de imputare emise de Inspectoratul Județean de Poliție Prahova pentru recuperarea unor cheltuieli de școlarizare, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, la data de 31 octombrie 2002, dată la care contestatorul nu mai avea calitatea de cadru militar, ci aceea de polițist — funcționar public civil, cu statut special, reglementat prin Legea nr. 360/2002, care la art. 63, în legătură cu răspunderea polițistilor pentru pagubele cauzate patrimoniului unității, face trimitere la legislația aplicabilă personalului civil.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neintemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate instituie răspunderea materială a militarilor, fără a face vreo diferențiere în cadrul aceleiași categorii de persoane, iar așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, principiul egalității nu înseamnă uniformitate (deciziile nr. 70/1993, nr. 102/2000 și nr. 107/2000).

Suportarea cheltuielilor de întreținere pe timpul școlarizării, contraprestația din partea beneficiarului întreținerii și condițiile de restituire în eventualitatea intervenirii anumitor situații se stabilesc prin convenție încheiată între cele două părți, materializată și prin angajamentul asumat, iar împrejurările legate de condițiile de încheiere a convenției, legalitatea clauzelor sale, motivele încetării activității sau quantumul cheltuielilor de întreținere ce urmează a fi restituite constituie probleme de fapt, a căror stabilire intră în competența exclusivă a instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului.

În ceea ce privește neconstituționalitatea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, raportată la prevederile art. 21 și 125 din Constituție, apreciază că aceasta nu poate fi

reținută, deoarece dispozițiile criticate reglementează o procedură specială privind contestarea deciziilor de imputare, cu caracter administrativ-jurisdicțional, instituind modalități specifice de contestare în cadrul unui sistem de căi de atac succesive, iar potrivit art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, persoanele care se consideră lezate într-un drept legitim se pot adresa instanței judecătorești competente, potrivit legii.

Referitor la procedurile administrativ-jurisdicționale, prin Decizia nr. 1/1994, Curtea Constituțională a statuat, de principiu, că instituirea unor asemenea proceduri nu contravine dispozițiilor constituționale, atât timp cât decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești, iar existența unor organe administrative de jurisdicție nu duce la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în legătură cu aplicarea art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a statuat că „rațiuni de flexibilitate și eficiență, care sunt pe deplin compatibile cu protecția drepturilor omului, pot justifica intervenția anterioară a unor organe administrative”. (*Cazul Le Compte, Van Leuven și De Meyere contra Belgiei*, 1981).

În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, raportată la prevederile art. 72 alin. (3) din Constituție, apreciază că raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială trebuie reglementate prin lege organică, dar aceasta numai în ceea ce privește regimul general, nu și cel special, cum este cel privind răspunderea materială a militarilor, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 64/1999.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 121 din 28 august 1998 privind răspunderea materială a militarilor (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998), aprobată prin Legea nr. 25 din 26 ianuarie 1999 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 28 ianuarie 1999).

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate următoarele prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări...*”;

— Art. 20: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele pri-vitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.*”;

— Art. 21: „*Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.*”;

— Art. 49: „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.*”;

— Art. 72 alin. (3) lit. l): „*Prin lege organică se reglementează: [...] i) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială;*”;

— Art. 125 alin. (1): „*Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*”

De asemenea, autorul excepției susține că se încalcă și prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căroră „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. [...]*”.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, susținerile autorului excepției, conform căroră dispozițiile criticate ar contraveni art. 72 alin. (3) lit. l) din Legea fundamentală, sunt neîntemeiate, deoarece, așa cum reiese și din titlu, Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, aprobată prin Legea nr. 25/1999, reglementează răspunderea materială a militarilor, deci un regim special, în timp ce art. 72 alin. (3) din Constituție prevede că raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială trebuie reglementate prin lege organică, dar aceasta numai în ceea ce privește regimul general. În același sens este și Decizia nr. 2/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 13 ianuarie 1995, prin care Curtea Constituțională a statuat că „*art. 72 alin. (1) din Constituție stabilește că Parlamentul poate adopta trei categorii de legi, și anume: legi constituționale, legi organice și legi ordinare. Cât privește legile organice, art. 72 alin. (2) stabilește domeniile, iar la lit. i) arată că prin asemenea legi se reglementează «regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială». Este deci evident că folosirea termenului general circumscris domeniul legilor organice la principiile (reguliile) comune, fundamentale, care privesc raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială. Firesc, aspectele parțiale, particulare, eventual mai mărunte, pot fi reglementate și prin legi ordinare sau chiar prin acte normative inferioare acestora, în conformitate însă cu acest regim general.*”

2. Referitor la celelalte susțineri ale autorului excepției, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, care reglementează condițiile, cazurile și sancțiunile care se aplică militarilor atunci când este angajată răspunderea materială a acestora, respectă întocmai prevederile și principiile Legii fundamentale.

Astfel, după ce prin art. 2 din ordonanță se reglementează condițiile în care se poate angaja răspunderea materială a militarilor, iar cap. III instituie, pentru toți militarii față de care s-a angajat răspunderea materială, o procedură prealabilă de cercetare și stabilire a pagubei, dată în sarcina comandantului sau șefului unității respective, cap. IV

reglementează căile de atac — contestația și plângerea —, care se depun la unitatea ce are în evidență debitul și care se soluționează de comandantul sau șeful unității care a emis decizia de imputare.

Având în vedere că art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 prevede că persoanele care se consideră lezate într-un drept legitim se pot adresa instanței judecătorești competente, susținerile autorului, conform cărora dispozițiile legale criticate ar contraveni art. 21 și 49 din Constituție, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sunt neîntemeiate, întrucât accesul liber la justiție, incluzând dreptul oricărei persoane de a se adresa instanței judecătorești competente pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, precum și dreptul de a stăruii în continuarea procesului judiciar declanșat până la soluționarea definitivă a acestuia printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, inclusiv exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, nu este restrâns prin dis-

pozițiile criticate, ci, dimpotrivă, este garantat prin prevederile art. 43 din ordonanță.

Totodată, nici critica referitoare la încălcarea art. 125 din Constituție nu este întemeiată, întrucât, în jurisprudența sa referitoare la procedurile administrativ-jurisdicționale, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia Plenului nr. 1/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, cu valoare de principiu, că instituirea unor asemenea proceduri nu contravine dispozițiilor constituționale, atât timp cât decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești, iar existența unor organe administrative de jurisdicție nu duce la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești, în același sens fiind și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (*Cazul Le Compte, Van Leuven și De Meyere contra Belgiei*, 1981).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, aprobată prin Legea nr. 25/1999, excepție ridicată de Radu Mihail în Dosarul nr. 13.330/2002 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

DECIZIE

pentru aprobarea soluțiilor referitoare la aplicarea unor prevederi legale privind impozitul pe profit, coroborate cu Reglementările contabile armonizate cu directivele europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate

Se aprobă soluțiile prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie, referitoare la aplicarea unitară a prevederilor unor articole din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu Reglementările contabile armonizate cu directivele europene și cu Standardele

Internaționale de Contabilitate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 94/2001, adoptate de Comisia centrală fiscală constituită în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 718/2003, în ședințele din 26, 29 și 30 septembrie 2003.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 8 octombrie 2003.
Nr. 9.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 bis în afara abonamentului, și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GVERNUL ROMÂNIEI
OFICIUL REGISTRULUI NAȚIONAL AL INFORMAȚIILOR SECRETE DE STAT

ORDIN

privind aprobarea Cerințelor minime pentru containerele destinate protecției informațiilor clasificate, pentru mecanismele de închidere, sistemele cu cifru și încuietorile acestora

În temeiul:

- art. 1 alin. (4) lit. g) și art. 3 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2002 privind organizarea și funcționarea Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, aprobată prin Legea nr. 101/2003;
- pct. 88 și 90 din Normele privind protecția informațiilor clasificate ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 353/2002;
- art. 122 și 127 din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002,

directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Cerințele minime pentru containerele destinate protecției informațiilor clasificate, pentru mecanismele de închidere, sistemele cu cifru și încuietorile acestora, prezentate în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat,
Marius Petrescu

București, 31 octombrie 2003.
Nr. 443.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE CONTROL
AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR

DECIZIE

privind modificarea Deciziei directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 879/2002 privind aplicarea procedurii de decontare a datoriei vamale prin mijloace informatice

Având în vedere prevederile art. 73 alin. (2) și (4) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 19 noiembrie 2001,

directorul general al Autorității Naționale a Vănilor emite următoarea decizie:

Articol unic. — Anexa la Normele metodologice privind procedura de decontare a datoriei vamale prin mijloace informatice, aprobată prin Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 879/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 19 iulie 2002, se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

p. Directorul general al Autorității Naționale a Vănilor,
Ion Stoica

București, 29 octombrie 2003.
Nr. 1.588.

*) Anexa se transmite unităților și instituțiilor de drept public și privat îndreptățite.

Nr. crt.	Biroul vamal	Nr. crt.	Biroul vamal
1.	Alba Iulia	41.	Nădlac
2.	Albița	42.	Negru Vodă
3.	Alexandria	43.	Odorheiu Secuiesc
4.	Arad	44.	Oltenița
5.	Bacău	45.	Oradea Bază
6.	Baia Mare	46.	Orsova
7.	Băneasa	47.	Ostrov
8.	Bistrița	48.	Otopeni Călători
9.	Borș	49.	Pașcani
10.	Botoșani	50.	Petea
11.	Brăila	51.	Piatra-Neamț
12.	Brașov	52.	Pitești
13.	București Antrepozite	53.	Ploiești
14.	București Gara de Nord	54.	Porțile de Fier I
15.	București Oficiul Poștal 6	55.	Râmnicu Vâlcea
16.	Buzău	56.	Reșița
17.	Calafat	57.	Satu Mare
18.	Călărași	58.	Sculeni
19.	Cenad	59.	Sfântu Gheorghe
20.	Cluj-Napoca	60.	Sibiu
21.	Constanța Port	61.	Sighet
22.	Constanța-Sud Agigea	62.	Siret
23.	Craiova	63.	Slatina
24.	Curtici	64.	Slobozia
25.	Deva	65.	Suceava
26.	Drobeta-Turnu Severin	66.	Târgoviște
27.	Episcopia Bihorului	67.	Târgu Jiu
28.	Focșani	68.	Târgu Mureș
29.	Galați Docuri	69.	Timișoara Bază
30.	Giurgiu Autostradă	70.	Timișoara — Aeroport
31.	Giurgiu Zona Liberă	71.	Târguri și Expoziții
32.	Halmeu Feroviar	72.	Tulcea
33.	Halmeu Rutier	73.	Turnu Măgurele
34.	Iași	74.	Valea lui Mihai
35.	Jimbolia	75.	Vaslui
36.	Lugoj	76.	Zalău
37.	Mangalia	77.	Zona Liberă Brăila
38.	Medias	78.	Zona Liberă Curtici
39.	Miercurea-Ciuc	79.	Zona Liberă Galați
40.	Moravița		

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, cu modificările și completările ulterioare

În baza art. 11 și 12 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 50 din Legea nr. 101/1998, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite prezenta circulară.

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

— **După litera f) a alineatului 2 al articolului 18 se introduce litera g) cu următorul cuprins:**

„g) asociații/acționarii casei de schimb valutar — pentru operațiuni valutare ce decurg din acordarea, cu respectarea prevederilor legale aplicabile, de credite propriilor case de

schimb valutar, organizate ca persoane juridice conform Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și având ca obiect unic de activitate schimbul valutar pentru persoane fizice.“

Art. II. — Punctul II.9 alineatul 3 din Normele privind funcționarea pieței valutare — N.R.V.1 la Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, va avea următorul cuprins:

„Rezidenții pot participa la piața valutară interbancară cu ordine de cumpărare de valută pentru rambursarea creditelor și achitarea dobânzilor și comisioanelor aferente unui credit sau împrumut în valută acordat de o bancă rezidentă sau de o societate de credit ipotecar rezidentă, precum și pentru cumpărarea de sume în valută, în situația în care nu dețin disponibilități proprii în conturile lor deschise la bănci, pentru plăți în favoarea altor rezidenți decurgând din acte de comerț derulate în zone libere și din acordarea de credite în valută de către societățile de credit ipotecar.“

Art. III. — Normele privind efectuarea operațiunilor de schimb valutar cu numerar și substitute de numerar pentru persoane fizice pe teritoriul României — N.R.V.2 la Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul II.3.2, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) solicitantul, constituit conform Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să prezinte dovada existenței disponibilităților bănești în moneda națională și/sau în valute convertibile în contul casei de schimb valutar. Atât la înființare, cât și pe parcursul funcționării, disponibilitățile bănești în moneda națională și/sau în valute convertibile trebuie să fie în echivalent de minimum 75.000 euro. La stabilirea nivelului disponibilităților bănești în echivalent euro vor fi utilizate cursurile pieței valutare comunicate de Banca Națională a României pentru data la care se face evaluarea.

Disponibilitățile bănești pot proveni din: sumele depuse ca aport în numerar la constituirea capitalului social, alte elemente de capitaluri proprii rezultate din activitatea de schimb valutar, majorările ulterioare de capital social, precum și din împrumuturi primite exclusiv de la asociații/acționarii casei de schimb valutar, cu respectarea prevederilor legale aplicabile. Sumele pe care asociații/acționarii casei de schimb valutar le pun la dispoziția casei de schimb valutar sub forma creditelor trebuie să provină din disponibilități proprii și nu din alte împrumuturi.

Operațiunile de schimb valutar ale caselor de schimb valutar se vor efectua numai cu disponibilitățile bănești ale acestora menționate la alin. 1.“

2. Punctul V.29 se abrogă.

3. Punctul VII.41 va avea următorul cuprins:

„41. În cazul retragerii autorizației de funcționare unei case de schimb valutar, acționarii/asociații acesteia își pierd dreptul de a înființa ori de a participa la capitalul social al altei case de schimb valutar pentru o perioadă de 5 ani.“

Art. IV. — Normele privind importul și exportul fizic de instrumente de plată sub formă de numerar — N.R.V. 7 la Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul III.6 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„6. Persoanele fizice pot introduce sau scoate în/din România sume efective de maximum 500.000 lei/persoană/călătorie, cu excepția persoanelor fizice rezidente în Republica Moldova ori în România, care pot introduce sau scoate în/din România cu ocazia călătoriilor efectuate în cele două țări sume efective de maximum 17.000.000 lei/persoană/călătorie.“

2. Punctul III.7 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„7. La ieșirea/intrarea din/în România, persoanele fizice menționate la pct. 6 de mai sus au obligația să declare autorității vamale sumele în moneda națională care depășesc limita de 500.000 lei/persoană/călătorie, respectiv 17.000.000 lei/persoană/călătorie, și să le depună la autoritatea vamală română, care va întocmi chitanțe de consemnare.“

Art. V. — (1) Prevederile art. III pct. 1 se aplică tuturor caselor de schimb valutar care vor solicita autorizația de funcționare de la Banca Națională a României după data publicării prezentei circulare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Casele de schimb valutar care dețin autorizații de funcționare emise de Banca Națională a României și cele aflate în proces de autorizare la Banca Națională a României trebuie să atingă nivelul disponibilităților bănești prevăzut la art. III pct. 1 în termen de 180 de zile calendaristice de la data publicării prezentei circulare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. VI. — (1) În maximum 15 zile calendaristice calculate de la termenul prevăzut la art. V alin. (2), casele de schimb valutar care dețin autorizații de funcționare emise de Banca Națională a României (anterior și ulterior publicării prezentei circulare) și care au și-au completat disponibilitățile bănești la nivelul prevăzut la art. III pct. 1 vor solicita reautorizarea de către Banca Națională a României — Direcția reglementare și autorizare.

(2) Cererea de reautorizare va fi însoțită de următoarele documente:

a) dovada existenței disponibilităților bănești în moneda națională și/sau în valute convertibile, în conturile deschise la instituții de credit din România și/sau în casierile casei de schimb valutar/punctelor de schimb valutar;

b) extrasul din registrul societăților, emis de oficiul registrului comerțului cu cel mult 30 de zile calendaristice înainte de data depunerii cererii de reautorizare la Banca Națională a României;

c) fotocopia ultimei autorizații de funcționare emise de Banca Națională a României.

(3) În cel mult 60 de zile calendaristice calculate de la termenul prevăzut la alin. (1), Banca Națională a României — Direcția reglementare și autorizare va proceda la reautorizarea caselor de schimb valutar prevăzute la alin. (1), dacă sunt îndeplinite prevederile prezentei circulare și ale Normelor privind efectuarea operațiunilor de schimb valutar cu numerar și substitute de numerar pentru persoane fizice pe teritoriul României — N.R.V.2 la Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VII. — (1) În maximum 15 zile calendaristice calculate de la termenul prevăzut la art. V alin. (2), casele de schimb valutar care dețin autorizații de funcționare emise de Banca Națională a României și care nu și-au completat

disponibilitățile bănești la nivelul prevăzut la art. III pct. 1 își vor înceta definitiv activitatea de schimb valutar și vor notifica în scris aceasta Băncii Naționale a României — Direcția reglementare și autorizare, cu restituirea originalului autorizației de funcționare în cauză, urmând a fi radiate din evidențele Băncii Naționale a României privitoare la casele de schimb valutar autorizate de Banca Națională a României.

(2) Casele de schimb valutar care nu vor solicita reautorizarea ori cele care nu au fost reautorizate deoarece nu au îndeplinit condițiile prevăzute de prezenta circulară și de Normele privind efectuarea operațiunilor de schimb valutar cu nume-

rar și substitute de numerar pentru persoane fizice pe teritoriul României — N.R.V.2 la Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele care nu vor notifica încetarea definitivă a activității de schimb valutar vor fi radiate, din oficiu, din evidențele Băncii Naționale a României privitoare la casele de schimb valutar autorizate de Banca Națională a României, concomitent cu retragerea autorizației de funcționare.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 31 octombrie 2003.
Nr. 31.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, valabil în luna noiembrie 2003

Având în vedere prevederile Legii nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României și ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Pentru luna noiembrie 2003 nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 20,19% pe an.

p. GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
EMIL IOTA GHIZARI

București, 3 noiembrie 2003.
Nr. 32.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro